

seende, hvis man anser det for rigtigt at opstille en fra vor Valglov gældende Alderstermin som Betingelse for at kunne udøve Valgret, hvorfor man da ikke vil bringe den til Anvendelse ogsaa paa gifte Personer og paa forhenværende gifte Koner o: Enker. Kan man uden videre gaa ud fra, at man ved at blive gift faar større Modenhed, end man har, naar man ikke er gift? Jeg tror nu ikke, at den Betragtningmaade kan holde Stik. Jeg har her paapeget nogle Punkter, som, det forekommer mig, fortjene Overveelse; men jeg kommer nu til et Punkt, som jeg tillægger overordenlig stor Vigtighed, hvorfor jeg ogsaa, for at gjøre Mit til at fremkalde Overveelse, har stillet et særligt Vndringsforslag, det er nemlig Affattelsen af Lovforslagets § 4. Ved at sammenholde det nu foreliggende Vndringsforslag med Lovforslag, som i sin Tid have været behandlede paa Rigsdagen, vil man se, at der er en ikke ringe Forskjel tilstede i Affattelsen. Jeg vil indtil videre forudsætte, at ærede Medlemmer dog i alt Fald have læst de stillede Vndringsforslag, og at altsaa deres Opmærksomhed er bleven henledet paa, at der kunde være Et og Andet at overveie, hvad denne Affattelse angaar. Derfor skal jeg ikke gaa videre ind herpaa, i Særdeleshed da jeg sporer en vis Utaalmodighed, som heller ikke synes at være meget om den store Interesse, der skulde være tilstede for denne Sag i dette Øieblik. Jeg forbeholder mig, hvis Sagen ikke skulde blive viist tilbage til Udvalget, at vende tilbage til dette Punkt og paavise, hvorfor det har en stor Betydning, om man affatter denne § 4 paa den ene eller den anden Maade. Hvad jeg har udtalt her, tror jeg, maa være tilstrækkeligt til at paavise, at selv om man skulde være enig om at vedtage Reformen paa det her givne Grundlag, et Grundlag, som man tilbøielig fjender fra tidligere Tid, er der ikke bestoimndre forskellige Punkter i Udførelsen af Forslaget, som ville kunne fortjene nogen Overveelse. Jeg anbefaler derfor det stillede Forslag om at vise Sagen tilbage til Udvalget.

Sag: Bønskeligheden ved at faae den foreliggende vigtige Sag afgjort, tror jeg for en ikke ringe Del netop ligger deri, at den er faa gennemført, at Enhver har arbeidet sig saaledes fast i sine bestemte Ansuelser og Standpunkter, at den One ikke kan nærme sig til den Anden. Man har nu arbeidet paa Sagens Afgjørelse i en Menneftaalder, og man kan vist arbejde i 100 Aar til, og vi kunne vedblive at finde Indvendinger og Betæneligheder ved ethvertsmøjest nyt Forslag, der fremkommer. Men nu forekommer det mig ganske vist uforsvarligt at lade en Slegt gaa i Graven, uden at gjøre et eneste alvorligt Skridt henimod Afgjørelsen af denne Sag, og det forekommer mig, at det foreliggende Forslag dog altid har det store Gode, at, selv om det ikke

tilveiebringer en endelig Løsning, giver det dog Leilighed til at forsøge, hvorvidt de mange Betæneligheder, der ere fremsatte fra den ene og den anden Side, saavel som de Anbefalinger, der ere fremsatte for en lignende Løsning, ere grunde. Der kunde jo dog ved Forslagets Vedtagelse blive Leilighed til at prøve dette gennem Erfaringen. Jeg finder det derfor ikke rigtigt at vise Sagen tilbage til Udvalget. Det er jo ganske vist, hvad der er blevet fremsat af de Herrer, der have anbefalet dette Forslag om Udvalg, at der vil være meget lidt Tid haade for Folkethinget og for Landstinget til at kunne underkaste Sagen en omhyggelig Drøftelse; men jeg tillader mig virkelig at tro, at de, der have en saaa alvorlig Interesse for Sagen, at de ville underkaste den en alvorlig Drøftelse, vistnok nu maa være paa det Reue med sig selv om, hvorvidt de kunne gaa ind derpaa eller ei. Jeg kan derfor ikke stemme for Sagens Tilbagevisning til Udvalget.

Kirke- og Undervisningsministeren (Fischer): Det er maaske noget usædvanligt, at jeg blander mig i et Spørgsmaal om, hvorvidt en Sag skal vises tilbage til Udvalg eller ei, men der er faldet Udtalelser fra den næstsidste ærede Taler (Klein), til hvilke jeg ikke kan undlade at knytte en ganske kort Bemærkning. Det ærede Medlem gennemgik nemlig § 1 i det, der nu kaldes mit Forslag; men saavidt jeg er istand til at slutte af de Udtalelser, der faldt, og af den Maade, hvorpaa det ærede Medlem gennemgik denne § 1, maa det ærede Medlem have overset, at denne § 1 slet ikke er min. Det er § 1 i Lovforslaget, til hvilken jeg slet ikke har stillet noget Vndringsforslag. Til den Bemærkning, det ærede Medlem fremsatte om det Betænelige, der kunde være ved at vedtage denne § 1 nu, til de enkelte Momenter i det ærede Medlems Foredrag, hvorved der fremhævedes visse Punkter, der kunde trænge til nærmere Overveelse, maa jeg kun give det Svar, at § 1 har foreligget, foruden adskillige Gange før, paa 10de Maaned i denne Samling. Er den altsaa ikke overveiet nu, er det ikke min Skyld; det er ikke mig, der her kommer med noget Nyt.

Berg: Hvad det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) og det ærede Medlem for Denske Amts 7de Valgkreds (S. Holm) meddele som Grunde til denne Sags Standsning, er ikke meget tiltalende for mig, thi jeg er ikke overbevist om, at disse Grunde holde Stik for de ærede Medlemmer om 8 Dage. Maaske de, hvis vi vare samlede til den Tid, vilde anbefale en hel anden Fremgangsmaade, saa det er ikke nogen videre Veiledning for mig. Derimod kan jeg ikke negte, at man i denne Sag har et Par Fyrtaarne, som jeg sætter mere Pris paa ved Seiladsen, nemlig det